

Ta Gửi Buồn Theo Chút Đó Thôi

Vâng ạ, rồi sao nói nữa đi
nói thôi đã tối ở mai dìa
nói thôi chờ đó ăn cơm muộn
rồi ngó trầm hương bay ngán nghê! (1)

Thơ Hàn Mạc Tử khi không nhắc
làm nhớ vô cùng cung điện xưa
làm nhớ trầm hương bay tứ phía
càng thương sao tỏ với sao mờ...

Ở đây đêm chẳng sao mờ tỏ
thành phố ôi chao điện với đài
ánh sáng sáng trưng từ mặt đất
tưng bừng nhã nhạc đến thiên nhai!

Nhắc chữ thiên nhai buồn hải giác
nhớ giòng Tương hai đũa uống chung
người đồn biên ải, người sơn cước
đêm hỏa châu nhìn có thấy không?

Vâng ạ, chi mô cũng lửng lơ
im mà nghe nhé đất trời thơ
im mà tưởng tới ai màu tóc
sao cứ đen huyền như sợi mơ...

*Vâng ạ người đi ta tiễn người
theo người ta thổi áng mây trôi
coi như hoàng hạc không còn nữa
ta gửi buồn theo chút đó thôi!*

Trần Văn Lệ

(1) Thơ Hàn Mạc Tử:
Trầm ngán nghê bay trong lãnh cung
Hương thơm bối rối ngọt vô cùng